

- (3) ברור כי אין לחזור למצב הרעוע הקודם אלא להחיש הסדר קבוע.
- (4) העיקר למנוע חדירה הסובייטים.
- (5) ארה"ב תבוא שובלידי יחסים הדוקים עם בריטניה, צרפת וישראל, אך חשוב שבעשותה זאת לא תפקיר העולם הערבי המוסלימי בידי הסובייטים.
- (6) אין נזק בכך שהחלה תהיה סגורה זמן מסוים. הערבים כולל נאצר יסבלו הפסדים כספיים.
- (7) שמע בקשב רב סיעוננו והצעותינו לגבי הכצב וההנדב לעמוד בקשר מחמיד.

- הערבים והרוסים מפיצים שמעה כוזבת כי ב-28 באוקטובר אססא הייתי בפריס. לא הייתי בפריס זה יותר משש שנים (מאז נסיעתי ליוון ולאוכספורד), ובבוקר יום 28 באוקטובר השתתפתי בישיבת הממשלה בבוקר, סעה י אצל הנשיא בצהרים, ונסעתי לת"א לפנות ערב ובאוחו ערב רוחקתי למיטה.

נאצר מנסה עכשיו להעמיד מנים כאילו הוא ידיד אמריקא וראש הגשר הסובייטי הוא עכשיו קווטלי. מתחולל משהו בסוריה - כי נאסרו הרבה קצינים. לפי שעה לא ברור מה נעשה שם.

25.11.56, יום א' כא' כסלו

בבוקר ישיבת הממשלה על המצב הפוליטי. מאריכים ומרבים בדיבור.

- בח"א התכנס המרכז לדון בבעיות כלכליות, וגיורא ביקש ממני לבוא ולסקור המצב המדיני. לא יכלתי לעשות זאת ושלחתי מכתב לישיבת המרכז.

באמצע הישיבה שלח לי מיטר פתק בלויית מכתב חתום בגושפנקה בריטית

כאילו מכתב מאידן. באמת זה היה מכתב מהשגריר המבקש לראותי בענין דחוף.

קבעתי לו פגישה בשעה חמש.

גם נמסר לי בישיבה השדר שיביא יעבץ מאה אייזנהאואר. השדר מסתיים במלים

אלה - "May I once again affirm the bonds of sympathetic
interest between our countries and voice the confidence that the
present difficulties may be resolved in a peaceful manner".

- בחמש אח"כ בא אצלי ניקולס. הוציא מיטת נייר מכיסו ובעיינו בה מזמן
לזמן אמר כי נתבקש ע"י ראש הממשלה להגיד כי לאידן יש אימון מלא בו, וחזר
שרציתי למסור לאידן אוכל להגיד לו, כי אין אידן יודע כתי יעלה בידו להיפגש
אתי. אמרתי לו שהיתה לי חכניה לסידור עניני המה"ת, אשר ראש פינתח היתה -
היסולו של ^{נאצר} ~~אסאד~~. כשדיברתי אהו לפני שבועות אחדים היו לי יסוד לחניה כי החיסול
בו יבוא, אבל קרה מה שקרה והמעולה הבריטית במצרים לא הצליחה, ונאצר קיים.
ניקולס העיר לי שלא נשתנתה עמדת הממשלה האנגלית בדבר הכרח חיסולו אשר הודיע
לי עליה לפני שבועות אחדים. אמרתי לו כי עכשיו יש לחדש האחדות המערבית קודם
כל. ענה כן, אבל זה יעשה בתנאי אמריקה. סיפרתי לו על פעולתנו בארה"ב בדעת
הקהל, וכי העוזנים הומכים בנו ומבקרים קשה את הממשל. גם כמה אנשים קרובים
לממשל קיבלו דעותינו כגון בידל סמית, אלן דלס ורבים בפנסגון. אמר שאלן
נעלב ונפגע שלא ידע על המתרחש ולא הודיע לממשלתו. מכאן עבר לדבר על מחפשי-
הקנוניה, והיה נדמה לי כאילו זו היא מטרת בואו, או אחת ממטרות בואו. סיפרתי
לו כי מנהיגי חלייבור היה במרים ולא גילו דבר, כי אנשי משרד החוץ הצרפתי
באמת לא ידעו. שאלתי אם אידן ישוב לממשלה. אמר יש רק אפשרות אחת להמילו -

אם המורדים יביעו אי אמון בגלל הנסיגה והלייבור יביע אמון. אידן לא יקבל זאת ויחפטר, אבל אין הוא סבור כי המורדים ירחיקו לכת עד כדי הבעת אי אמון. שאל מדוע אין אנו מוקיעים סירוב סוריה לחת' לכשקימי או"ם לבדוק אם אין אצלה ריכוזי צבא.

בכלל הי' ידירותי מאוד, וכמעט מתחנף. חוששני שזהו פחד גלוי הקנוניה...

26.11.56, יום ב'

דיבון חזר מעזה. באחת עשרה היום יתקיים טקס פתיחת העיריה שמונחה. הממונים אינם קוויסלינגים. מוניר ראף שהיה ראש עיריה בימי המצרים נחמנה ככגן, הראש הוא שבוע, יש כאלפים נוצרים. ורגני היה בעזה, והביע השתוממותו לסדר התקן.

עוד מוסימים לגלות נשק. נתן עוזר לבאון. יש חוליה של אשכול וספיר - בעיני אספקה וכסמים.

- בא אצלי ארנב ומציג לי שאלות: מה תהיה צורת הנסיגה בסיני? שמע כי דורשים בינאום אילת, עקבה ועזה. היחכך? היש הכניית למליטים בעזה? היעזבו הבריטים והצרפתים התעלה? הינמקו התככים הקסדים עם ישראל? למה נסע אבידור למוסקבה? מה דוחף אמריקנים למדיניות זו? האם איום סוריה הוא רציני? היש מגע עם מדינות "מסתכסות" אסרתי שעל הרבה שאלות איני יודע - בכל אופן לא בשעה זו - החשובה. ניסוג לאט לאט, כמו כצרפתים וכבריטים. יש אפשרות